

10 ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם ועשו להם ציצית על כנפיהם כבדויהם לרדתם וגתנו על
ציצית הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצית וראיתם אתו
וזכרתם את כל מצוות יהוה ועשיתם אתם ולא תלכו אחרי
לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וגם אחריהם: למען תזכרו
ועשיתם את כל מצוותי והייתם קדושים לאלהיכם: אני יהוה
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאלהים אני יהוה אלהיכם: **פרשת מטות**
ויקח קרנן בן יצחק בן קרח בן דלוי ויהוה ואביוס בני אליאב
בן פלתי בני ראובן: ויקלמו לפני משה ואנשים מבני
ישראל חששים ומזאתים נשואי ערה קראי מועד אנשים:
ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם פי כל
העדה כלם קדושים ובתוכם יהוה ומדוע תנשאו על קהל
יהוה: וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קנח ואל כל
עדתו לאמר בקרו ודעו יהוה את אשר לו ואת הקדוש הקרוב
אליו ואת אשר יבחרו בקרבו יקרבי אליו: **פרשת מסעי**
וישלח משה לקרא לדתן
ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא בעלה: המעט פי העליתנו
מאין ובת חלב ודבש להמיתנו במדבר פת השתרד עלינו
גם השתרד: אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו
ותתקלנו עתלת שרה וכרם העיני האנשים היום תנקר לא
בעלה: ויחד למשה מאד ויאמר אל יהוה אלהיך אל
מנחתם לא חמוד אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד
מהם: **פרשת פינחס**
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל העדה לאמר העלו מספיק למשכן קרח דתן ואבירם:
וקם משה ויך אל דתן ואבירם ויכלו אחריהו קני ישראל:

3 ולא תתורו אחרי לבבכם מני שהעניו הלכים
אחר הלב. או הלב אחרי העינים אמרת וכי
[לא] יש טומא עושה כל תועבות שבעלם
הא מה ח' ולא תתורו אחרי לבבכם מני
שהעניו הלכים אחר הלב, ר' ישמעאל
אומר ולא תתורו אחרי לבבכם למה נאמר
לפי שהוא אומר (קטג טו) שדך בחד
בילוחך בדרך ישר, וכן שחצה,
תל' ולא תתורו אחרי לבבכם:
4. וילך אל דתן ואבירם.
אמר ר' לוי מכאן שאין מחזיקין
במחלקת. אמר רב כל המחזיק
במחלקת עובר משום (במדבר י ה)
ולא יהיה קנח וכעדתו. אמר ר'
אפי ראוי להצטרף, פתיב הקא (שם)
פאשר דבר ה' פיד משה לו,
וכתיב הקם (שמות ד ו) ויאמר ה' לו
עוד הבא נא ידך וגו'.
5. רב אמר קרח אפיקרסי היה מה עשה עמד עליו שכולן חבלת אתא נבי
כשה אל משה רבינו שליה שכלה חבלת מה שתהא חייבת בציצית אחר לו חייבת דכתיב גדלים
העשה לך וגו' בית שהוא מלא ספרים מרו שיהא חייב במוזה אחר לו חייב במוזה דכתיב וכתבתם
ל מזוזות ביתך וגו'. אמר לו ברה טרם מרו אמר לו פמא פרתה ככולו אמר לו סהור באוזה שעה
אמר קרח אין תורה מן השמים ולא משה נביא ולא אהרן כהן גדול. 6. גב' סענין ק' אמר רב און בן פלתי אשתו העלתו
אמרה ליה מאי נפקא לך כונה אי בר רבה אנת תלמידא וי בר רבה אנת תלמידא אמר לה מאי אעביד הוא
בעצה ואשחבקי לי בהרייהו אמרה ליה ידענא דכולה כנישתא קרשתא נענה דכתיב כי כל העדה כולם
קרדשים אמרה ליה חוב דנאנא מצילנא לך אשקיתיה רבא ואריותיה ואנניתיה נואי אותבה על כבא

שמה בחור
בגידותך ושיבך לבן בימי בחורותך והלך בדרךך לבן
ובמראי עיניך ודע פי על כל אלה כיון האלהים במשפט:
ובמראה
היה מננו יגו אמר ר'
הקדא יכל החולק על רבו כחולק
על השכינה, שנאמר (במדבר כו ט)
בהצתם על ה'. אמר ר' יוסי בר
ר' חנינא כל העושה מריבה עם
רבו קאלו עושה עם השכינה,
שנאמר (שם כ יג) הקמה מי מריבה
אשר רבו בני ישראל את ה'.
אמר ר' חנינא כל המתרעם על
רבו קאלו מתרעם על השכינה,
שנאמר (שמות טו ח) לא עלינו
תלנתים פי על ה'. אמר ר' אבהו
כל המהרהר אחר רבו קאלו
פלשים ועוד דקאמר לכו עבדתי חבלתא
אי סיד חבלתא חשיבא [מצוה] אפיק גלמי
דחבלתא וכסנתו לכולו מתיבתך היינו
דכתיב וכתבת נשים בנתה ביתה זו אשתו
ועל און בן פלתי ואלת כ"בירה חורבנה זו
אשתו של קרח.
7. כ' קנח וידע וגו'. (במדבר רבה) ענה
עם סכרות הוא לו ולא ענו לאלות לפניו והוא
היה מתעורר לדמותם עמל יחזרו נהם:
ומדעו נקד
אל משה נטות חק הקב"ה בעולמו יטלים חסם
לחבן נקד נטות סן טעלו לנטל חס ז שנחמם
(נחשית ח') ויסי טכס ויסי נקד ויכל ק (דס"ח
כ"ג) ויכל חסן נקדו וגי':
8. "הזוה קדש" ק' ת'
בזאת ידע, אי המחולקם ובעלי רכות - זולת
הדבר שחלקו בו ומגדלים זה לזה - הם
ארהבים גמורים כלב ונפש. והו את שמחולקתם
לשם שמים, אבל אם ארבים ונטרים שנה זה לזה
על ידי מחלוקת, זהו שלא לשם שמים, ויחיצב
השטן בתוכם, וזהו הסימן מסור לנו חכמי משה,
משקך כדכתיב הים לרוי ליתון כן - חלל טל יא
לאור עד שנתגלגל כמה סבות. וי' כמו סבות
ישאל טעם בנחשכה כולם הכייה ומכ"ל לא יא
לאור עולם עד לחסר כמה זרזות כך הוא בחינה
פליס מוחך ושלל.

2. ויהוה
גלה את-און שמואל יום אחד לפני בוא-שאו ללאמר: בעת
מחר אשלח אליך איש מארץ בנימין ומשחתו לנגיד על-עמי
ישראל והושיע את-עמי מיד פלשתים כי ראיתי את-עמי
כי באה ענקתו אלי: ושמואל ראה את-שאו ויהוה עננו
הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצור בעמי: ויגש שמואל
את-שמואל בתוך השער ויאמר הגידה-נא לי אי-זה בית
הראיה: ויען שמואל את-שאו ויאמר אנכי הראה עלה
לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלתיוך בבקר וכל אשר
בלבבך אגיד לך: ולאחלת האברות לך היום שלשת הימים
אל-תשם את-לבך להם כי נמצאו ולמי כל-חמדת ישראל
הלוא לך ולכל בית אביך: ויען שמואל ויאמר
הלוא בר-ימיני אנכי מטעני שבטי ישראל ומשחתיו הצערה
מכל-משפחות שבטי בנימין ולמה דברת אלי כדבר
הזה:
3. ויאמר יהוה שמואל
אליו ואל-נערו אן הלתם ויאמר לבקש את-האחלות
וגראה כיר-אין ונבוא אל-שמואל: ויאמר יהוה שמואל הגידה-
נא לי מה-אמר לכם שמואל: ויאמר שמואל אל-יהוה הגד
הגיד לנו כי נמצאו האחלות ואת-דבר המלוכה לא-הגיד לו
אשר אמר שמואל:
4. ויצעק שמואל את-העם
אל-יהוה המעפה: ויאמר אל-בני ישראל כה-אמר יהוה
אלהי ישראל אנכי העליתי את-ישראל ממצרים ואצל
אתכם מיד מצרים ומיד כל-הממלכות הלוחצים אתכם:
ואתם היום מאסנתם את-אלהיכם אשר-הוא מושיע לכם
מכל-דעותיכם ועתיתם ותאמרו לו כי-מלך תשים עלינו
ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטכם ולאלפיהם: ויקרב
שמואל את כל-שבטי ישראל וילכד שבט בנימין: ויקרב
את-שבט בנימין למשפחותו ותלכד משפחת המטרי וילכד
שאו בן-קיש ויבקשהו ולא נמצא: וישאלו-עוד ביהוה
הבא עוד הלאם איש ויאמר יהוה הגידה-הוא
נחבא אל-העלים: וירצו ויקחו משום ויתיצב בתוך העם
ויגבה מפל-העם אשר-באו ובעלה: ויאמר שמואל אל-כל-
העם הראיתם אשר בחר-בו יהוה כי אין כמהו בכלי-העם
וירצו כל-העם ויאמרו יחי המלך: וידבר שמואל
אל-העם את משפט המלכה ויכתב בפספס וינח לפני
יהוה וישלח שמואל את-כל-העם איש לביתו: וגם-שאו
הלך לביתו ובעתה וילכו עמו החיל אשר-נגע אלהים
בלבם: ויבט ליעל אמרו מה-ישענו זה ויבחרו ולא הביאו
לו מנחה ויהי כמחשבו:
5. כי לא-יטש יהוה את-עמו בעבור שמו הגדול כי
הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם: גם אנכי תלילה לי
מוחא ליהוה מתול להפיל בעיניכם והווייתו אתכם בדרך
הטובה והישרה: אך ויראו את-יהוה ועבדתו און באמת
בכל-לבבכם כי ראו את אשר-הגדל עמכם:
6. ויאמר שמואל אל העם, לכו ונלכה הגלגל, ונחדש שם המלוכה, שמואל הנביא
הוא הראשון שמסדר את המלוכה בישראל, גם בהמשך, המלוכה בישראל נעשית
על-ידי נבואה, נמצאו למדים שלא המלוכה עושה את הנבואה, אלא הנבואה
שהיא ממקור התורה היא העושה את המלוכה, וכן כל מלות ומדינה בישראל,
מקורה ואשיתה בחורה, שהיא העושה את המלוכה, נאמנותו למדינה היא
ממקור התורה שהיא מקור נצחי, לכן נאמנותו זאת אינה ניתנת לערער. לעומת
זאת, כשהמלוכה עושה את הנבואה אנו פוגשים במציאות נביאי השקר שהיו
בישראל, על-כן המדינה והמלוכה בישראל תהיינה גדולות יותר, ככל שהן תהיינה
מוארות יותר באור התורה, ומדורות על-ידי יסודותיה הפנימיים.